

LISTOPAD 2026

- 1.11. Slavnost Všech svatých
- 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- 15.11. Týden modliteb za mládež
- 19.11. Dětská mše svatá
- 22.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 24.-26.11. Věncování na Závřší
- 28.11. Adorační den farnosti
- 29.11. První adventní neděle + Adorace s chválami
- každý čtvrtek po večerní mši sv. vystavení Nejsvětější Svátosti a tichá adorace

Milí farníci,

přicházíme na práh měsíce listopadu, který je v našem církevním kalendáři tradičně spojen se vzpomínkou na ty, kteří nás předešli do věčnosti. Hned první dny – Slavnost Všech svatých (1. listopadu) a Památka všech věrných zemřelých – Dušičky (2. listopadu) – nás vybízí k zastavení a tiché modlitbě, ale především nás povzbuzují ve víře v život věčný. Svatý Jan Pavel II. připomínal, že „smrt není koncem, ale začátkem lepšího života“. Právě v této víře zapalujeme na hrobech svých drahých svíce. Světlo plamínku symbolizuje Krista, který přemohl temnotu smrti a otevírá nám bránu k věčnosti. Naše víra ve vzkříšení nám dává sílu překonat bolest ze ztráty a přináší jistotu, že láska a pouto s našimi blízkými nikdy neumírají. Při modlitbě a mši svaté jsme svým zemřelým nejbližší. Nezapomínejme na ně v těchto dnech – modleme se za naše drahé i za duše v očistci, obětujeme za ně odpustky a vyprošujeme jim plnost Božího milosrdenství. Zároveň vnímejme tento čas jako pozvání pro náš vlastní život: žít každý den ve víře, naději a lásce k Bohu i k lidem kolem nás. Ať nás Pán provází tímto měsícem rozjímání a naplňuje vaše domovy svým pokojem.

Ze srdce vám žehná

Váš duchovní otec – P. Krystian Socha MIC

a Aragonie. Papež Benedikt XIV. tento zvyk potvrdil (1748) a rozšířil pro všechny kněze ve Španělsku, Portugalsku a Latinské Americe; v roce 1915 bylo tento zvyk zaveden pro celou církev.

Každá svíčka na hřbitově nebo v domácnosti nám může zpřítomnit světlo velikonoční svíce – paškálu, tedy té svíce, která je symbolem vzkříšeného Krista, symbolem naší naděje. Ve světle Kristova vzkříšení potom není památka na zesnulé jen prostorem zármutku a vzpomínání, ale je ozářena světlem, které ukazuje k vrcholné budoucnosti.

(Aleš Opatrný)

VYSVĚTLENÍ K ODPUSTKŮM

KRÁTCE O ODPUSTCÍCH

- Získání "odpustků" NEZNAMENÁ odpuštění "hříchů" (zlého jednání člověka).
- Člověk má hledat nápravu následků svého zlého jednání. Některé následky ale zcela napravit nelze.
- "Odpustky" zahlazují (duchovní) následky zlého jednání člověka.
- "Odpustky" lze získávat především pro zemřelé lidi.
- "Odpustky" lze získávat modlitbou a dobročinnými skutky ve prospěch druhých lidí.
- Je smutným faktem, že v určitém historickém období bylo získávání odpustků zneužito k finančnímu prospěchu.

Každé zlé jednání člověka má své následky a důsledky. Člověk má své zlé jednání reflektovat, hledat odpuštění a smíření a škodu napravit. Některé následky a důsledky zlého jednání ale odstranit nelze. Pro příklad: člověk uškodí někomu jinému. Nakonec mezi nimi dojde ke smíření a odpuštění. Ale následně musí dojít i k nápravě křivdy (vrátit ukradené atd.). Pokud ale někdo zemře, nese si s sebou za hranici smrti i takovéto "dluhy". Takovému člověku lze pomáhat právě modlitbou, získáním "odpustků" (za určitých daných podmínek).

PODROBNĚJI O ODPUSTCÍCH

Přiblížil se podzim a s ním také čas, kdy pamatujeme v církvi více na naše zemřelé. Navštěvujeme hroby, které zdobíme květinami, zapalujeme svíčky a také se za naše zemřelé modlíme. Ty dvě první věci jsou dobré, správné, ale ta třetí je nejdůležitější pro spásu našich zemřelých. V těch to dnech také slyšíme častěji slovo "odpustky".

Nejen v minulosti, ale i dnes se při vyslovení toho to slova vybaví mnoha lidem středověk a prodávání tzv. "odpustků". Bylo to určitě zneužití pravomoci odpouštět hříchy. Lidé si mohli "koupit" odpuštění "dopředu". Těžko můžeme z dnešního pohledu plně pochopit důvod tohoto konání, kterým může být lidská slabost nebo i polopravda. Nám však jde o to, když je církev nabízí, abychom pochopili jejich skutečný smysl a význam dnes a podle toho se chovali. Nejprve si vůbec řekněme, jak chápe slovo "odpustek" církev dnes.

Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena; je to odpuštění, které náležitě

DUŠIČKY ANEB PAMÁTKA ZESNULÝCH

Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici. Vzpomínka na mrtvé se koná při každém slavení bohoslužby (eucharistie). Východní i západní křesťanská liturgie věnuje určitý den zvláštní vzpomínce na všechny zemřelé. Na Západě se tato výroční vzpomínka na všechny věrné zemřelé slaví 2.11. Jejich slavení zavedl sv. Odilo, benediktinský opat z Cluny (998), a brzy se rozšířilo i mimo benediktinské kláštery; od 14. století i do Říma

připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice vykoupení autoritativně rozděljuje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých. (KKC 1471)

Abychom pochopili tuto nauku a tuto církevní praxi, je třeba si uvědomit, že hřích má dvojí následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a tím nás činí neschopnými dosáhnout věčného života, být zbaven věčného života se nazývá "věčný trest" za hřích. Na druhé straně každý hřích, i ten všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být odčiněno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očistec. Toto očišťování zbavuje toho, co se nazývá "časný trest" za hřích. Tyto dva tresty nelze pojímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu. Obrácení, jež pochází z vroucí lásky, můžeme dosáhnout naprostého očištění hříšníka, takže už nezůstává žádný trest. (KKC 1472)

Protože žádné narušení vztahů v rodině nezůstává bez vlivu na ostatní členy, snažili se křesťané vždy odčiňovat nejen vlastní, ale i cizí hříchy. Protože skutky lásky a milosrdenství poskytují nejpůsobivější svědectví křesťanského života, apoštolská formace by měla také vést k prokazování těchto skutků, takže věřící by se mohli od dětství učit mít soucit se svými bratry a být velkorysí při pomoci potřebným. (Dekret o apoštol. laiků na II. Vat. koncilu č.31)

Zkusme to více pochopit na příkladu: Člověk někomu ve vztaku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpustků. My tedy máme na základě církevního rozhodnutí MOC pomoci těm, kteří jsou bez MOCI se vlastním přičiněním dostat z očiště do Boží přítomnosti, do nebe.

Nemůžeme napravovat konkrétní věci po lidech, kteří žili v minulosti, anebo nejsme schopni tyto věci poznat. Ale právě skrze splnění podmínek k získání odpustků, které nám církev nabízí, bereme z pokladu církve: "dáváme" - skrze splnění podmínek těm, kteří to potřebují k tomu, aby se jim "zkrátila nebo zanikla" doba čekání na nekonečné prožívání Boží přítomnosti.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým. (KKC 1471)

Odpustky je schopen získat křesťan, který není vyloučen z církve, je ve stavu milosti posvěcující (bez těžkého hříchu), zároveň se vyžaduje alespoň všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky může získat každý pouze jednou denně.

MOŽNOSTI PRO ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ

1. možnost (1.11. a 2.11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání
- * modlitba na úmysl Sv. otce
- * při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry

2. možnost (1.11. - 8.11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání
- * modlitba na úmysl Sv. otce
- * při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé (Pastorace.cz)

DO KOSTELA CHODÍM PROTO, ŽE CHCI

Naši duchovní pastýři nám oznámili, že dochází ke snižování počtu kněží a tím i omezení mší svatých. Možná, že přijde doba, kdy věřící, kteří milují Boha, budou rádi jezdit nejen ke svátosti smíření, ale i k bohoslužbám desítky kilometrů. Mše svaté si začneme opravdu vážit, až nebudou běžně dostupné. V našem děkanátu se spoléháme na to, že v okolí máme zatím desítky mší svatých za týden a dostatek kněží.

Len On je ten pravý,
Len On všechno spraví.
Len On chyby opraví.
Len On cesty upraví.
Len On bojuje v nepraví.
Len On t'a do večnosti
dopraví.

Posteskla si mně jedna důchodkyně: „Já sotva stihnu přijít za týden na mši v neděli!“ Připadal jsem si v tu chvíli jako „náboženský fanatik“, protože pokud nejsem nemocný, nebo mně mimořádné okolnosti nebrání, tak proč na mši svatou, nebo spíše oběť Ježíše Krista, nejít. Kdyby sloužil mši svatou papež, asi by byl kostel plný i ve všední den.

Otřepaný pozdrav důchodců je „nemám čas!“. A v tom je ten háček, udělat si čas pro Boha. Na bohoslužbu se nechodí kvůli třeba sympatickému knězi, i když ani to není neuvážená pohnutka, přinejmenším uslyšíme kvalitní homilii. Nechodí se na mši, protože se tam někdo potřebuje s někým sejít a vyřešit nějaký problém, i když ani to není nerozumný důvod. Nejde se do kostela kvůli tomu, že si tam člověk rád zazpívá, ale ani to není od věci. Pokud se chce křesťan ukázat před bratry a sestrami, jak je zbožný, nemusí to být pravda, ale zbožná přetvářka a při posledním soudu skončí jako farizej.

Na mši svatou se chodí z jediného důvodu, protože člověk chce. Protože jde o osobní, upřímný a pravdivý vztah s Kristem. Svatý Jan Maria Vianney řekl: „Všechny dobré skutky světa nejsou rovny oběti mše svaté, protože jsou skutky lidskými, kdežto bohoslužba je dílem Božím.“ Jsem přesvědčen, že soustředěná a aktivní účast na jedné mši má pro spásu duše větší cenu, než co kdo za života dokázal a vybudoval, co vytrpěl nebo čeho se pro Boha zřekl. Při ní totiž neoslavujeme Boha Otce jenom my, ale Kristus a Duch svatý s námi, a hlavně za nás. Jistá řádová sestra se po smrti zjevila a řekla matce představené: „Kdyby mně Bůh dovolil na zemi pomodlit se jeden Zdravas navíc, chtěla bych za to trpět v očistci do konce světa.“ A co by řekla na to moci být na jedné mši svaté navíc?

Při návštěvách a rozhovorech s nemocnými a často již umírajícími, jsem zaznamenal zajímavý podobný fenomén. Většina se shodla na tom, že nelituje nedokončené práce, to dodělá někdo další, ani nejde tolik o chyby, kterých se dopustili, ty patřily k životu a k rozvoji charakteru. Jednoznačně se trápí nad promarněným časem s dětmi, s rodinou, s přáteli nebo s kamarády. Mrzí je nevyřčené „děkuji nebo promiň“ těm, kteří na to čekali. Litují, že nenavštívili a nerozloučili se třeba se svými známými, kteří náhle zemřeli. Jistý polský biskup prohlásil: „Milujte své bratry a sestry, protože rychle odcházejí.“

Co je tedy nejdůležitější v životě? Většina bude souhlasit, že čas věnovaný druhým lidem. Provokativní otázka nakonec. A promarněný čas pro Boha nás nechá spát klidným spánkem? Jako bychom měli nekonečně mnoho času. (Pavel Záleský)

MODLITBA ZA MILOST ŠTASTNÉ SMRTI

V Brooklynu ve škole sv. Pavla nás Sestry Charity jako malé chlapce učily a připomínaly nám modlitbu za milost šťastné smrti. To pro nás tehdy byla nepochybně divná modlitba. Vždyť jsme byli tak mladí, a tak daleko od všeho "smrtného" v životě. Ale léta přešla a sestry už tu nejsou. Během svých 40 let kněžství jsem byl

u smrti tolika lidí, kdy se mísil smutek, štěstí i tragédie. **Ale že jednou zemřu, to je nejjistější skutečnost v životě a kde a kdy to bude a kdo bude se mnou – to ví jen Bůh.** Ale jisté je, že mě vezme domů k sobě.

Při psaní těchto pár řádků se připravuju na pohřeb jednoho mladého muže, který, jak se zdá, měl vše, po čem člověk v tomto světě touží. Z nějakých důvodů, které znal jen on sám, si vzal minulý týden život. Je to tak smutné. Není to služba, na kterou se těším. Ptám se sám sebe, jestli se kdy modlil za šťastnou smrt. Jenom Bůh ví. Poté, co přejdeme na druhou stranu, uvidíme Boha tvář v tvář, poznáme krásu jeho dobrotivého činu, kterým nás volá do své milující náruče. Je to Boží čin – musí být krásný. **Ano, Pane, nevím den ani hodinu, kdy mne zavoláš, ale dopřej mi, abych dobrým životem, milující Tebe, sebe a druhé, byl v té chvíli připraven vstoupit do Tvé šťastné náruče.**

Nedávno jsem se vracel domů a slunce zářilo. V autě se pokoj a ticho prostupovalo s myšlenkami na jeden krásný domov, který jsem právě opustil, a odkud se právě náčelník hasičů Gordon Symon, již v důchodu, navrátil k Bohu, svému tvůrci v nebi. Byla to krásná, šťastná smrt s manželkou Colleen po boku a zbytkem rodiny, která ji utěšovala a modlila se. Opravdu věřím, že nějaké sestry, zase v jiné škole v Brooklynu, učily Gordona Symona modlitbu za šťastnou smrt – jeho modlitba byla zajisté vyslyšena. (*Mychal Judge OFM – psáno na jaře roku 2001. Mychal Judge OFM byl kaplanem newyorských hasičů, jenž zahynul při teroristickém útoku 11.9.2001*)

SÍLA ŽIVÉ VÍRY: GODZONE TOUR

I letošní říjnový týden byl věnován evangelizaci v podobě GODZONE tour, které se letos neslo v duchu hesla „EŠTĚ NIE JE NESKORO“. Nechyběli ani zástupci z našich řad – několik našich farníků se vydalo tuto událost zažít na vlastní kůži do Brna.

Program byl nesmírně bohatý: nabídl moderní křesťanskou hudbu, hluboká divadelní vystoupení s duchovní tematikou, silná osobní svědectví, a především atmosféru plnou Boží přítomnosti. Zážitek, který jsme prožili, se asi ani nedá přesně popsat slovy. Kdybych však měla vyzvednout hlavní poselství, bylo by jím uvědomění, že jsme často hnáni dnešní úspěchanou dobou do neustálého kolotoče. Zapomínáme přitom na to, že je tu Někdo větší, kdo chce, abychom žili v přítomnosti, zakoušeli Jeho lásku, pokoj a radost, vnímali hodnotu a krásu přírody a věděli, že jsme milované Boží děti, s nimiž je Bůh v každé situaci.

Jedna ze scén nám také živě připomněla, jak moc můžeme život našeho bližního proměnit, když do něj vneseme bezpodmínečnou lásku a opravdový zájem.

Bylo nádherné vidět pohromadě tolik mladých lidí, kterým jde o Boží blízkost. V takových chvílích si člověk znovu naplno uvědomí, že naše víra je živá a má co říct dnešní době.

Odkaz letošního ročníku „EŠTĚ NIE JE NESKORO“ platí nejen pro ty, kteří Boha ještě nepoznali, ale i pro všechny situace v našich vlastních životech, do kterých jsme Ho dosud nepozvali.

„Ztrácám svoj dych nad tým, aký si milující, Otec náš...“

VĚNCOVÁNÍ 2026

S blížícím se adventem se u nás na Závřší opět uskuteční 11. ročník dobročinného Věncování. Peníze získané prodejem ručně vyráběných adventních věnců a dekorací poputují na dětskou hemato-onkologii Fakultní nemocnice Olomouc, kde pomohou malým pacientům i jejich blízkým.

Objednávky na věnce a svícny přijímají do 18. listopadu 2026 Kristina Miklasová (605 562 361) a Michaela Fojtíková (604 421 998). Minimální cena věnce je 400 Kč, dobrovolný příspěvek může být i vyšší. Vyrobené dekorace si zájemci převezmou 26. listopadu 2026 ve vestibulu Kulturního domu v Nedašově.

Výroba dekorací proběhne 24.–26. listopadu 2026 na stejném místě. Začíná se 24. listopadu v 15 hodin, následující den se pokračuje od 8 hodin a závěrečný termín bude upřesněn po dohodě. Přidat se může každý, bez ohledu na předchozí zkušenosti. Není nutné účastnit se po celou dobu, i pár desítek minut Vašeho času přijde vhod.

Více než deset let společného úsilí ukazuje, že i drobná pomoc může mít velký význam. Zakoupením adventního věnce nebo zapojením se do výroby lze přispět k tomu, aby rodiny v obtížné životní situaci měly více podpory a naděje.

♥ Přidejte se k dobročinnému tvoření a pomozte proměnit adventní přípravu v radost, která má skutečný smysl.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Zveme Vás k návštěvě farní knihovny, která je k dispozici v zákristii, kdykoliv před nebo po každé mši svaté.

Abychom přiblížili a umožnili vypůjčení knih vícero farníkům, budou vždy zmiňované knihy s z aktuálního Farníčku, a také některé další zajímavé tituly umístěny vzadu v kostele ve stojanu na časopisy. Vypůjčené knihy, prosíme, zapište do sešitu umístěného u stojanu. Knihovna v zákristii je i nadále k dispozici jako doposud.

Listopad je zádumčivý měsíc vybízející ke zpomalení a zamyšlení. Tomu může napomoci i kniha **Za branami smrti**. Přestože je smrt odvěkou součástí života, lidé ji vědomě přehlíží a snaží se na ni nemyslet. Teprve ztráta blízké osoby v nás vyvolává otázky o smyslu života a smrti. Ptáme se, kam odešel, zda je nějak nehmotně přítomen, zda nás vidí. V této knize najdete nejenom poznatky o tom, co o přirozenosti a fungování lidského mozku a těla odhaluje věda, ale především výklad toho, co o smrti a posmrtném stavu říká Bible. Kniha se vyznačuje hledáním odpovědí na otázky, zda existuje lidská duše, zda existuje reinkarnace a jestli po smrti pokračuje život dál.

Další kniha s neveselým názvem **Umírání znamená loučení** chce, abychom smrt nebrali jako krutý konec všeho, nýbrž jako součást života. Kniha dává živým i pozůstalým, nemocným i umírajícím naději a důvěru.

Pro děti připomínáme komiksový příběh sv. Františka z Assisi. A nejmenším dětem, které ještě neumí číst, mohou rodiče vypůjčit některou z pohádkových knížek, třeba **Martínkovu čítanku**, ke čtení před spaním.

Až budu umírat

***„Pane, přicházím k tobě,
Neboť v tvém jménu jsem obdělal pole.***

Tvá je setba.

Vytvořil jsem tuto svíci.

Na tobě je ji zažehnout.

Postavil jsem tento chrám.

Na tobě je,

abys přebýval v jeho tichu.“

(Antoine de Saint-Exupéry)

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA LISTOPAD

1.11.	(NE)	7:15	Za + rodiče Cíchovy, za + rodinu z obou stran a duše v očistci, Ne 33
		9:00	Za + Marii Fojtíkovou, + rodiče Slaběňákovy a Fojtíkovy a Boží ochranu pro celou rodinu, NL 94
		10:30	Za farníky
2.11.	(PO)	7:00	Za + Annu Káňovu, manžela a duše v očistci
		17:30	Za + z rodiny Vaňkovy, Kozubíkovy, Kolínkovy a + příbuzné
3.11.	(ÚT)	7:00	Za + rodiče Holbovy, Miroslava Trochtu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Holbovy a Jančárovu
4.11.	(ST)	17:30	Za + rodiče Kolínkovy, syna Josefa a na poděkování za dožití 70 let, Ne 51
5.11.	(ČT)	17:30	Za + Františka Miklase, zemřelého syna Františka, zetě Josefa a ochranu Boží a Panny Marie pro ž. rod., Ne 28
6.11.	(PÁ)	7:00	Za živé a + členy Živého růžence
		17:30	Za + Karla Macháče, dvoje rodiče, sourozence, švagry, švagrové, synovce, neteře, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 288
7.11.	(SO)	7:00	Za + Aloise a Josefu Slaběňákovy, bratra Karla, sestru Annu, jejich rodiče, duše v očistci, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 376
8.11.	(NE)	7:15	Za + Aloise Šerého, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, NL 132
		9:00	Za + rodiče Fojtíkovy a Novákovy a + bratra Josefa, Ne 45
		10:30	Za farníky
9.11.	(PO)	17:30	Za + Jana Nováka, dvoje + rodiče a rodinné příbuzné, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 235
10.11.	(ÚT)	7:00	Za dobrodince
11.11.	(ST)	17:30	Za + rodinu Slaběňákovu a Kurucovu a živou rodinu, NL 93
12.11.	(ČT)	17:30	Za + rodinu Podešťovu, Cíchovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu, NL 63
13.11.	(PÁ)	7:00	Za živou a + rodinu Fojtíkovu a Matušů, NL 78
14.11.	(SO)	7:00	Za + Aloise Naňáka, za všechny + příbuzné a za duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro ž. rod., Ná 31
15.11.	(NE)	7:15	
		9:00	Za + manžela Josefa Dubčáka, za + rodiče Mikuškovy a Dubčákovy, s prosbou o zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny z obou stran, Ne 132
		10:30	Za farníky
16.11.	(PO)	17:30	Za + Františku Šánkovou (1. výročí úmrtí), + manžela, s prosbou o dar zdraví, víry, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 228
17.11.	(ÚT)	7:00	Za + Jaroslava a Anežku Fojtíkovy, + zetě, ochranu a Boží požehnání pro živé rodiny
18.11.	(ST)	17:30	Za + manžela, + rodiče Fojtíkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro ž.rodinu Fojtíkovu, Brumov 1057
19.11.	(ČT)	17:30	Za + rodiče Františovy a Janáčovy, za jejich rodiče z obou stran, duše v očistci, s prosbou o ochranu Panny Marie, za dar zdraví a víry pro celou živou rodinu, Ná 32
20.11.	(PÁ)	17:30	Za + manžela, za + rodiče Novákovy, Bartošákovy, sestru, dva švagry, tetu Rozálii, ostatní příbuzné, za duše v očistci, s prosbou o ochranu Boží a Panny Marie pro živé rodiny, NL 167
21.11.	(SO)	7:00	Poděkování Pánu Bohu za dar života, za všechny přijaté milosti, s prosbou o Boží požehnání, zdraví, ochranu a dar víry pro celou rodinu, NL 204
22.11.	(NE)	7:15	
		9:00	Za + Františka Surého, oboje + rodiče, za dar víry a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne
		10:30	Za farníky
23.11.	(PO)	17:30	Za + Marii Markovou, manžela Jana, s prosbou o ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ne 227
24.11.	(ÚT)	7:00	Za + rodiče Trochtovy, + vnučku a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ná 47
25.11.	(ST)	17:30	Za + rodiče Annu a Františka Vaňkovy, prarodiče z obou stran, ochranu Panny Marie pro celou ž. rod., NL 18
26.11.	(ČT)	17:30	Za + manžela, sestru, rodiče, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ná 170
27.11.	(PÁ)	17:30	Za + rodiče Švachovy, Grigerovy, všechny + z rodiny, s prosbou o dar zdraví a ochrany Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 193
28.11.	(SO)	7:00	Za + manžele Vybíralovy, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
		17:30	
29.11.	(NE)	7:15	
		9:00	Za + rodiče Šánkovy, Kolínkovy, zemřelou sestru, bratra, ostatní příbuzné, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu, Ná 42
		10:30	Za farníky
30.11.	(PO)	17:30	Za + rodiče z obou stran, + Josefa a Anežku Šerých, dvě + dcery, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 82

ZDROJE:

- Do kostela chodím, protože chci – FB farnosti Otrokovice
- obrázky: FB Peace_menka, Godzone
- Víra.cz. (2007, 12. září). Modlitba za milost šťastné smrti. Dostupné z: <https://www.vira.cz/texty/clanky/modlitba-za-milost-stastne-smrti>.
- Víra.cz. (2026, 30. října). 'Dušičky' aneb Památka zesnulých, vzpomínka na zemřelé 2.11. Dostupné z: <https://www.vira.cz/texty/aktuality/dusicky-aneb-pamatka-zesnulych-vzpominka-na-zemrele-211>.
- Pastorace.cz. (n.d.). Vysvětlení k odpustkům. Dostupné z: <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/vysvetleni-k-odpustkum>.

ÚKLID KOSTELA LISTOPAD 2026	
07.10.	5. Návojná
14.10.	10. Nedašov
21.10.	4. Ned. Lhota
28.10.	1. Návojná